

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Litteræ Annvæ Pervvianæ Provinciæ, Anni 1608.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70405)

LITTERÆ ANNVÆ

PERUVIANÆ PROVIN-

cia, Anni 1698.

Vm multò maximam nostrorum partem, tum in Paraquarios anno proximo superiore deducta Colonia (que iam Pro-uincia iure gaudet) tum etiam Granatensis noui Regni semi-provincia, detulerit, mirandum

sane non est, longe minorem nostrorum numerum extitisse. Verum dum hoc lustro delect^o haberetur, octogeni octoni supra ducentos Societatis homines recensiti, quorum centum sacris initiati mysterijs, quinquaginta quinque liberalibus addicti disciplinis, nonaginta septem rei domesticæ administri. Nouitij triginta sex. Genset Limanum Collegium supra centum duodecim. Probationis Domus vnum & quinquaginta. D. Martini seminariū decem. Cusquiense vicesimum alterū. Porosinum vndeicesimum. Todidem Ciuquisacanum. Arequipanum quindecim. Cuiquiabense terdecim. Guamanguense senos. Iulis totidem. D. Iacobi ad Limam residentia ternos. Sancta Crux in Montanis septenos.

COLLEGIVM LIMANVM.

Sacerdos cuidam stipem precariò corroganti palliū, quo amiciebatur liberaliter elargitur, S. Martini æmulat^o exemplū. Adolescens erat, qui

E 4

cum

cum se iam olim assiduis febribus extorremi mirum
 in modum condoleret, eam hausit spem, vt si san-
 ctissimæ Virginis cœtui adscriberetur, futurum ali-
 quando, vt pristinam recuperaret valetudinem, nec
 spe deiectus; nam vbi primum eam inijt mentem,
 magna omnium admiratione status quattastiarum
 circuit^o intermisit. Is, alijsque exemplis haud a gre
 promouentur seculares homines, qui eiusdem sunt
 Virginis Sodalitio adscripti, vt tam sanctis vestigijs
 insistant, præcipue cum Marchio de Montes claros
 (non solum generis claritudine, verum quod caput
 est, virtute insignis) eorum se congregationi aggre-
 gare, & Sãctorum sortibus excipiendis voluerit in-
 teresse. Cum è nostris quidam Christiana facundia
 laude præstas, de eleemosynæ laudibus identidem
 verba faceret, tam grandem congestit argentivim,
 vt ad paupertatem reductis occursum prolixè fide-
 rit. Is cum è nostro templo diuinis rebus ad popu-
 lum diceret, & effrenatas animi libidines compe-
 scendas persuaderet, Hispanum hominem in pec-
 cato impunè se volutantem, sic flexit, vt extemplo
 in genua prouolut^o, nil vnquam simile perpetratu-
 rum, per summam omnium admirationem sese
 voto devinxerit. Alter cum se molestia, tristitiaque
 subigi animaduerteteret, nec causam facile depre-
 henderet, è nostris cõscientiæ iudicè adijt, qui cun-
 ctâ sic hominem mæstitudine liberavit, vt illius al-
 locutionibus acquieuerit. Dum hæc nostris sum-
 mam pariunt voluptatem, nescio quam Patris Frã-
 cisci Zamorani ab humanis discessus tristitiam crea-
 rit. Is Hispanus ortu in liberalibus artium disciplinis
 magisterij laurea donatus, & ad Sacerdotis apicem,
 qua

erat pietate & religione, meritissimò et rectò, ad no-
 -stram Societatem animum appellere nimio opere
 -curavit; sed cum viduæ matris, ac deplorabundæ
 -precibus attineretur, nescio quid obtendens Mon-
 -tellâ iter arripuit, nostrisq; adscriptus Deo cœpit li-
 -berè operari. Cuius, vt alias omittam artes, quibus
 -quatuor solemnia Societatis vota meruit nuncu-
 -pare, præcipuas tres Religiosorum sic excoluit, vt
 -quædam acriter sibi imperat, multos alios longissi-
 -mo post se interuallo relinquens, ad perfectionis
 -apicem perueniret. Mira hæc humanarum rerum
 -obliuio orationi viam illi patefecit, qui quot die-
 -bus non solum statam orationi cum reliquis ho-
 -sitam, verum multo mane vigilans integram aliam
 -tribuebat. Summæ voluptati habebat etiam tum,
 -cum in lecto grauiter affectus decumbebat, difficil-
 -limis rebus obtemperare: rogat enim virum Itam
 -vellet (terra est vini feracissima, vbi è nostris duo
 -agricultura nauant operam) ille, qua erat obedien-
 -tia, decernat, inquit, quod sibi P. Rector collibue-
 -rit; mihi enim nil erit antiquius, si grauiter laturum
 -putarem, quàm Deum impense orare, vt hanc mi-
 -hi mentem vellet iniicere. E vitæ denique statione
 -decessit, cum tres ipsos annos grauiter ægrotasset,
 -in quibus ita se gessit, vt ad eius exemplum sese
 -nostri componere meritò debeant. Sed excipiat fi-
 -lium Ignacis parens per hæc tempora miraculo-
 -rum laude præfulgès, qui quidem secundum quie-
 -tem seculari Sacerdoti grauiter affecto, sese visen-
 -dum exhibuit, & dum occultis motibus ad rectum
 -salutis iter hominem inflammat, vt se Sacerdotum
 -congregationi addiceret, persuadet, paruit, & facta

E s est

est senescentis morbi insperata remissio. Cilium oppidū Indorū incolit gēs, ibi forte fortuna Sanctissimi Parentis inuentā imaginē oculis glaucomate laborantibus homo Peruvianus imposuit, & quamuis vel Ignatij nomen ignoraret, nulla iam oculis lippitudine viciatis ex toto sanitas est restituta. Hęc aliaque miracula in causa fuere, vt sumptuosissimum illi hoc anno sacellum magnis sumptibus extrueretur.

DOMVS PROBATIONIS

Vita cecidit frater Iosephus Serranus; vixerat in Societate mensibus duodeviginti, virtutibus, vt per tempus licuit, impensē deditus; nam summa ope se præstare cæteris semper studuit. In Societatem adscriptus nobilis adolescens, cui iam pridem Deo militandi cupido incesserat. Is cum à Societatis instituto nonnihil abhorreret, sacris de more exercitationibus expolitus, nostram inire viuendi rationem enixē curabat. Verum vbi primum parēs inaudiuit (aberat enim ab hac vrbe tridui) præstō est, Martinianum Collegium, vbi Adolescentēs degebat, iam se intendētibus tenebris, adiit, in amicique personam migrans, adolescentem orat accersi, quem vt primum vidit, operarum auxilio domum deduxit, ibi veluti compactus in carcerem valida custodia attinebatur, sed ille elapsus multa nocte tirocinium adiit, vbi à nostris benigne exceptus, Parens filij constantiam miratus ab incepto destitit.

SEMI-

SEMINARIUM DIVI MARTINI.

Centum & octoginta (aut plus eo) bonę indo-
Clis adolescentes, qui ex disitis Peruviani Re-
 gni partibus huc conflunt, à nostris ijs
 artibus imbuuntur, quibus puerilis ætas solet infor-
 mari. Sodalitium est Angelo Custodi consecratum,
 adsciscuntur pueri, & id ferè ætatis alij, qui virtutes
 (vt in istam cadit teneritudinem) adepti ad sanctis-
 simæ Virginis Lauretanæ congregatione (vt ipsius
 legibus sancitur) gradum faciunt. Omnes octavo
 quoque die peccatorum expiant sordes, publica
 valetudinaria, non solum Dominicis diebus, sed
 quoties est à litteris otium, inuisunt. Singulis Sabba-
 this vespertinæ preces vnâ cum D. Virginis Laure-
 tanæ supplicationibus precinuntur, dein propitiam-
 di æterni Numinis gratia, per semihoram sese tacita
 prece in diuinas laudes effundunt. Qui om-
 nium dignior habitus, is domesticum valetudina-
 rium ad mensem multò sibi habet commendatissi-
 mum. Omnes sexta feria semel in hebdomade, per
 dies Aduentû Dominico sacros iterum, ipso Cinc-
 rali tempore tertium, inferiores animi vires vo-
 luntaria diuerberatione coercent. Res litteraria
 æque procedit, nam statas exercitationes summa
 cum laude sic obeunt, vt Martinianum Semina-
 rium, quâ virtute, quâ litteris, reliquis omnibus
 præluceat. Usque à Maio enim mense elapsi anni
 ad hoc tempus, duo & viginti ad diuersos Religio-
 forum Ordines animum appulere. Sub noui Pro-
 regis ingressum à Collegis quinquaginta castissi-
 mi

mi Iosephi historia acta est, quæ sic omnibus extitit probata, ut vix possem^o e gratulationibus eminere.

RESIDENTIA DIVI IACOBI AD

Limam.

Nillus à nostris in iuandis indigenis desideratus labor, hoc enim anno (ut cum maxime) ad omnem pietate imprimis gens dedicata fuit. Imminutus quidem Inquilinorum numerus, sed non item Christiana pias: Tutrum enim, cui nouum æs campanū impositum, proprijs sumptibus exadificarunt, quæ quassato terramotibus templo, ac proinde ruinam minitanti subsidio fuit. Sed non solum facta tecta præstiterunt templa, verum quod prius potiusque ducimus, Euangelicos Oratores proprio idiomate identidem monentes tanto cum emolumento audiunt, ut eorum multi peccatis confessione depositis, cœlesti fuerint conuiuio excepti.

COLLEGIVM CVSQVIENSE.

Quidam libidine infamis, cum se in præaltum flumen egisset præcipitem, non citra miraculum litus nactus, incolumis euadens, totius vitæ flagitijs sacra confessione expiatis, æterna incolumitati consuluit. Quidam iam octies se collo in laqueum inserto, suspendio vitam finire statuerat, sed vxoris (quam nactus est cum primis Religiosam) precibus emollitus, ab incepto destitit. Discursum per vicinos pagos, vbi palantes Indorum greges ab idolatriæ saltibus ad lara Christianæ fidei pascua traducti quam plurimi. Sacerdos noster ex-

cellum

cellum lapidem antiqua Religione nobilem, in quo ad Orientem obversa gens (dum vanæ Religio- nis deliramenta sectatur) dæmoni victimas ma- stare assueverat, demolitus, Crucis trophæum effusa ad expectationem Indorum multitudine e- rexit. Inde ad celebre Ingarum Valneum ventum, quod si oculis auderet gens contingere, ingens erat à dæmone dirarum iniecta formido, & sub idem tempus, dum intentis oculis Valnei lapi- des Indus intruetur, exanimatus corruerat. Id piacu- lari aqua, solemnique precatone lustratū est, indi- ctæque supplicatione Religioso tripudio propter Valnem Cruces pactæ. Dissipatus iste nostrorum rumor fœminam, quæ in turpi pellicatu quinqu- ginta annis iacuerat, sic erexit, vt per summâ om- nium admirationem ad bonam frugem traducta repente redierit. Nostrorum facultatibus magna est accessio facta, qua multa soluta nomina. Vixit in hoc Collegio Pater Ioannes Fernandes, degerat in Societate annis octo, qui ad Peruvianam linguam sic animum appulit, vt non vulgares inde fructus percipiendos putaremus.

COLLEGIVM POTOSINVM.

Quando quadraginta horarum Iubileum cele- bratum est, libido erat cernere gloriæ nimio opere deditos milites, pecuniæque mancipia (quorum vix potest iniri summa) non iam in lasci- uiam, luxuriamque fluentes, verum ad omnē mo- destiam flexos, quorum illa erat constans fama, non iam hosce dies Bacchanalia, quin potius qua- dragesimalium dierum ieiuniū nuncupandos. Mira operarum

operarum paucitas in causa fuit, ut ad argentarias officinas (vbi metallo operam nauant indigena praecipue) missio relinqueretur affecta, verum tanta Christiana rei emolumentum imminutum dolens homo praediues, ad has, aliasque excursions obeundas vndecim ac septuaginta ponderum millia eleemosynae nomine donauit, ut ex decem millibus iustum vectigal in missions singulis annis impendendum constituatur, & quae reliqua summa est, Bibliothecae sacroque instrumento adscribatur. Orurus oppidum est, quadraginta leucas a Potasio distans, huc nouis argenti fodinis alecta gens vniuersa pene comeabat, cui ut auxilio forent e nostris missi duo, qui vitis auri, argenti que cupiditati praecipue bellum indicerent.

COLLEGIUM CUIQVIABENSE

G Rassabatur inter huius ciuitatis principes viros inueteratum odium, & cum se conuictijs egregie tetigissent, eo perducta res erat, ut contraria facio aduersarium perditum etiam atque etiam vehementer optaret. Verum quamuis adactis ad vitalia telis, odio capitali dissiderent, nostri Rectoris industria pristinae sunt beneuolentiae restituti.

Quidam prouecta iam etate, cum sibi ex acutissimo morbo imminere mortem cognosceret, confessarium sibi in conspectum dari iubet, adfuit ille, qui cum morbum increbescere minime sentiret, bono esse animo hominem iubet, abiturumque parabat (solemnnes quippe agebantur feriae, quibus

aditum nobis in cœlum vindex Christus parefecit,
 & mira erat confessionum copia) eum enixe ille ora-
 re, vt suæ incolumitati consultum vellet, quando
 imminere sibi mortem animaduerneret. Nec falsus
 animi est; nam nondum ferè domo Pater pedem
 extulerat, cum iam de illo conclamatum esse mau-
 diuit. Vita defecit, cum totius vitæ maculas eluisset.
 Nec minus in alio enituit diuina præsentio. Is ad
 bonam frugem ex corruptis moribus traductus,
 cum morbum quo afflictabatur, nulla solueret me-
 dicina, humanis auxilijs diuina præuertens, multo
 mane nostrum templum ingressus, exploratis per
 orium conscientia latebris, cum Sacerdoti peccata
 aperuisset, sacro munitus viatico, vbi primum
 domum attigit, corpore est summa omnium
 admiratione laxatus. Sed non minus scemina-
 rum quàm virorum de prædicanda virtutum præ-
 conia. Hoc anno ingens templum ex ædificari cœ-
 ptum, breui, vt speramus, ad fastigium perducen-
 dum.

COLLEGIVM AREQVI-

panum.

Conflictabatur assidua valetudine nobilis ma-
 trona (in tumore quippe magno annis qua-
 tuor fuerat venter) quæ cum ancipiti pericu-
 losoque morbo hoc tempore præcipue vexare-
 tur, vt sacro posset muniri viatico, cum sibi mor-
 tem instare ambigeret minimè, retroactam vo-
 luit vitam confessione Sacerdoti nostro de-
 tegere. Ille hortari, monere, subiret in mentem
 mira Ignatii signorum editio, nec sibi elabi occa-
 sionem

sionem veller, futurum forrasse vt Ignatij precibus
 ad sanitatem perueniret: illa valetudinis desiderio
 nil cunctari, quin potius sacras Ignatii reliquias ex
 templo sibi iuberet afferri, cumque in lecto iaceret,
 obuersata est ei secundum quietem humana specie
 augustior femina, quæ in eam obuersa, enadest,
 inquit, filius meus, qui recuperandæ sanitati valida,
 præbebit auxilia. Vidit subinde nostrorum instar
 hominem, qui dum operam præstiturum se illi pol-
 licetur, monstrum ingens manu ostentans, hoc di-
 xit, vbi primū exalbuerit, è corpore emittes. Libe-
 ravit promittentis fidem euentus, nam cum vo-
 mitus subducendi causa, pharmaca nescio quæ, as-
 sumpsisset, ingentem eiecit busonem (quod & ipsa
 prædixerat) omnibus stupore defixis. Et cum ter
 eadem præstans imago illa apparuisset, horrendum
 denique visu serpentem vomitu stomachum soli-
 citantem proiecit, & quæ deposita, ac desperata ab
 omnibus habebatur, iam confirmata, Ignatio va-
 letudinem referebat acceptam. Verum nescio quæ
 dubitatio scribæ, dum miraculum describeret, cœ-
 pit suboriri, sed repente insolenti fulgore oculi præ-
 stringuntur clarissima circumfusa luce papyro, de-
 mirari ac stupere primò; dein per otium contem-
 plari illustrenè rectum soli locum præberet, cumq;
 rimas nullas (curiosè licet indagasset) deprehen-
 disse, expertus didicit posse Deum ijs, alijsq; longè
 maioribus sanctos suos illustres reddere.

COLLEGIVM CUIQVISACANVM.

A Qua, plana q; vallis Misqui, nec non etiam fi-
 nitimi populi peragrati vbi è nostris quatuor,
 His

Hispanis, & Indigenis operā, auxiliumque præstiterunt. Ex Cuiquisacano Collegio Pater Emanuel Ortega, & Hieronymus Villarnaus, in Chiriguanas expeditionem adornarunt. Perpetuo iugo in acclives sanctæ Crucis colles, porrecta gens est, natura inhumani, stolideque feroces Chiriguanae ab Hispanis habentur. Barbara quidem gens, verum dum reliquos oēs despiciatui ducūt, magnifice, glorioseque de suis rebus prædicant, in quo nō alio sunt ingenio, atque finitimi omnes, qui sanctam Crucem incolunt, quorum mores multi iam litteris mandarunt. Terra valde palustris, vliginosaque, nam subiecta, & montium plana rubro flumine, nec non etiam Pilcomaio latè stagnantibus alluntur. Hæc flumina Matagueies tenent, qui suam Chiriguanis non solum locant operam, verum in annum tributum simias, Psittacosque decernunt. Nulla colunt Deorum simulachra, vnum tantum Tupan nomine Deum arbitrantur. Augurijs tamen ad insaniam dediti ariolos, impostoresque impense colunt. Deum nusquam non esse, ac singula procurare, nec non etiam mortalium ad vitam reditus adduci non possunt, vt credant; nam iam olim Pythagoræ animarum transfusionem alte imbibierunt, vnde Tygres (in quos sese induere animas persuasum habent) occidere religio est. Pro censu vxores habent, filios libentissimo animo tollunt, non item filias, quas vbi primum vitales carpunt auras, si inuenustæ sint, per summam immanitatem occidunt. Hæc animorum inaudita sæuitia facit, vt de Christiana suscipienda religione seriò Chiriguanae cogitent; nostri verò, cum nihil

F

profi-

proficere animaduertent, mira cœli, solique inclementia affecti discessum maturarunt.

RESIDENTIA IN IULIDE.

Viginti prouectam aetate, quique filios susceperant, luce animis immissa diuinitus, aqua tincti lustrali ad Christi se fidem applicuerunt. Cuius quidam cum Christiana sacra egregie percelleret, increpitis suorum moribus suadebat, monebatque identidem, præclarum sibi ducerent ad Iulidensium mores aspirare, sodalitium instituerent, ubi liberius possent animorum incolumitati consulere. Facit per litteras certiores nostros, summisque precibus efflagitat, ut quando suorum initia tam bellè procederent, curarent ad eos quam citissime iter arripere. Verum nostri cum in præsens impedirentur, spem sui aduentus fecerunt. Lacus est ad instar pelagi (nam reciprocos habet undarum æstus) quem in octoginta leucas patere perhibent, longo euripo in vicinam se euomit paludem, hanc c traiciunt annis singulis Indi, quorum est longè miserima conditio, nam ad argentea metalla ducuntur. Hos nostri operiuntur, & à peccatis reuocant. Hoc anno præcipuè, nam ad ducentos per baptismum sunt ad Christianos relati, totidemque Catholico ritu nuptui traditi. Abijt è medio P. Petrus Delgatus, qui quamuis quadragesimum quintum iam vidisset annum, Aymaran linguam copia & varietate Græcæ per similem perdidit, quam assequutus summa cum laude Societatis præcipua iniuit munia. Paupertatis fuit eximia, ac in seipsum durū, leuerumq; se semper exhibuit.

MIS-

MISSIO SANCTÆ CRVCIS IN
Montanis.

Vicina Indorum iniuimus oppida, quidam Chane, & Gorgotoqui linguis de diuinis rebus loquentes arrectis auribus audiūt, functi sunt virtutum officij, & pietati mercedem Deus repræsentauit. Vastabant segetes, maiz aque corrumpebant locustæ, adijt Patrem lachrymabundus indigena, segeti orat bene precetur, quod cum exorasset, in villam redijt: vidit dein confertissima locustarum examina cuncta depopulari, nō autem illa quæ à Patre fuerant sancta benedictione affecta. Hispanos milites in Barbaros impressionem factorum nostrorum vnus à cæde, vastationeque cohibuit, eoque humanitatis venere Barbari, vt amplius centum & quinquaginta Christiana sacra susceperint. Obuios habuit Sacerdos noster infirmissima valetudine, affectaque iam ætate indigenas duos, iacebant illi in gurgustio (cuius parietes arundine & luto factitati) iam iam animam exhalaturi, quorum vnus baptisate nondum lustratus, alter iam inde à pueritia per vitia pessumdatum, ea pœnitentiæ Sacramento non eluerat; vterque Christiana initia à nostro edocti, ab hominum vita demigrarunt. Curat Chimborum, Chiquitorumq; Prouinciam vnus cum adiutore fratre Sacerdos, vbi ducenti, & septuaginta minimum, secundum Domini Natalitia, maximo quidem nostrorum labore sacra sunt aqua tincti.

Adscribam Limano Collegio, quod Sacerdoti nostro è Quitensi Collegio Limam iter facienti ac-

cidit. De bacchabatur atra quædam lues, quæ indigenarū quamplurimos neci dabat: id vbi primum audit noster, oppidi Sacerdotē adiit, à quo lautè benignissimèque per summam humanitatem conuiuio exceptus, sed cum hominem occupationibus obrui animaduerneret, accepti officij haud immemor, illi operam nauauit strenuè. Atque cum stata Societatis iniit munia, accersitur, vt indigenæ grauisima valetudine laboranti aures daret. Hanc cum iam olim in turpi pellicatu iacuisse cognosceret, solemni Ecclesiæ ritu viro (cui malo populi exemplo assueuerat) tradidit. Maturabat iam profectiōem, cum indigenæ duo obuiam illi procedentes, id consilij dabant, vt publicam viam vliginosam grauique cæno tenacem, quàm diligentissimè caueret, potiusque per montium latera, compendiaque iter institueret. Ille nil cunctatus, experientibus fidem adhibuit. Lustratis denique devijs montium cacuminibus, peuenit tandem ad tugurium, vbi iam iam animam exhalantem indigenam fœminam offendit; rogant sui itineris duces in genua prouolati, vt illius confessionem exciperet; fecit statim ille summo animi gaudio delibutus. Aliud dein oppidum ingressus obuios habuit Hispanorum plurimos, quorum vnus exultare, gaudioque desipere, nam se Sacerdoti nostro aperire nimio opere desiderabat. Cui Pater respondit, vt quod sibi colliberet tempus, ex animi sui sententia deligeret. Noster interea ab hospite domum deductus lautissimè habitus est. Verum cum inter se sermones sererent, in Hispanum illum incidunt, ab illoque de hominis vita, deque miro in eum multo-

rum

torum odio edoctus, orat omnes contendat nervos, efficiatque tandem aliquando, ut cum inimicis in gratiam redeat: Acceperat eorum vnus ingens vulnus, quamobrem conceptis verbis iurarat in gladium sese libentius induturum, quam infensissimo hosti iniuriã condonaret. Sed de spe, quã iam noster animo deuorarat, deijci nunq̃ potuit, quin poti⁹ hominem ira, odioque æstuantem piis ad omnem humanitatem compositis verbis alloquitur, ut in suam illum sententiam totius populi admiratione deduxerit. Eoq; humanitatis perduxit hominem, ut scriptũ fecerit, se libentissimo quidẽ animo odia, inimicitiasq; remissurũ. Agit Pater immortales gratias, oratq; subinde, ut sibi rem diuinã facienti velit interesse. Aderat & alius Hispanus, qui id quidẽ in mandatis acceperat. In quo obuersus noster cum sacra perageret, sacratissimum Vindicis Christi Corpus ostentans (dum sancti Bernardi vestigijs ingreditur) En, inquit, adest humani generis Christus assertor, cuius omnes sanguine in gratiam cum Deo rediuimus. Mirum dictu, sic animos affecit vtriusque, ut sese mutuò complexantes, pristinæ fuerint familiaritati restituti. Neque eò se tenuit nostri Sacerdotis industria: euicit enim ut Monachus, à quo iam olim Hispanus iste odio dissidebat capitali, omnes illi condonaret iniurias, eo tamen nomine, si descripto suam de Monacho sententiam eiuraret; cum tamen his legibus Hispanus homo subscribere ægro animo ferret, obtinuit tandem noster, ut coram testibus sententiam mutaret, at cum ex testibus, quos laudarat Hispan⁹, Monacho grauitè quidam

esset infestus, vbi id primum inaudiuit, moleste
tulit. Ast Pater illum enixe orat, vt etiam cum
illo redeat in gratiam; Quod diuino fa-
uente Numine affecu-
tus est.

LIT-